

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 19. september 2023
Kontor: Straffuldbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Martine Cecilie Lund Frederiksen
Sagsnr.: 2023-0030-9429
Dok.: 2968006

Besvarelse af spørgsmål nr. 1267 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1267 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 5. september. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Preben Bang (V).

Peter Hummelgaard

/

Thomas Jørn Rasmussen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1267 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Kan ministeren oplyse, hvornår de af landsretten som 2. instans i en straffesag udmålte omkostninger forældes?”

Svar:

1. Forældelsesloven regulerer forældelse af fordringer på penge eller andre ydelser. Loven finder anvendelse, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. forældelseslovens § 1.

Krav på straffesagsomkostninger er således omfattet af forældelsesloven, jf. dog pkt. 2 nedenfor.

Den almindelige forældelsesfrist er 3 år, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1. Efter forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, gælder der imidlertid en særlig forældelsesfrist på 10 år, når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.

Det fremgår af betænkning nr. 1547 om sagsomkostninger i straffesager, at størrelsen af sagsomkostninger i forbindelse med straffesager almindeligvis ikke fremgår eller kan udledes af domme, hvorfor den 10-årige forældelsesfrist ikke finder anvendelse, jf. betænkningens s. 54. De fleste straffesagsomkostninger er således underlagt den almindelige forældelsesfrist på 3 år.

2. Overgår gælden til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, vil gældsinddrivelseslovens regler om forældelse finde anvendelse.

Efter gældinddrivelseslovens § 18 a, stk. 4, 1. pkt., er forældelsesfristen for fordringer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden 3 år, selvom hovedkravet, inden det kom under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, havde en længere forældelsesfrist eller der, før eller efter at fordringen kom under inddrivelse, er opnået et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1. Fordringer forældes tidligst 3 år fra modtagelsen til inddrivelse jf. gældsinddrivelseslovens § 18 a, stk. 7.

3. Forældelse vil bl.a. kunne afbrydes ved foretagelse af inddrivesskridt. Virkningen af afbrydelse er, at der løber en ny forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 19, stk. 1.

Afbrydelse vil f.eks. kunne ske ved lønindeholdelse, modregning og udlæg, jf. forældelseslovens § 18, stk. 1, 2 og 4.

Herudover vil forældelsesfristen også kunne afbrydes efter gældsinddrivelseslovens § 18 a, stk. 8, hvis der ikke er mulighed for lønindeholdelse, fordi skyldneren enten er uden betalingsevne eller modtager en indkomsttype, der ikke kan lønindeholdes i. Denne mulighed gælder dog kun for inddrivelses-systemet PSRM.